

בית המשפט המחוזי בירושלים

22 מרץ 2020

ע"מ 17-04-40606 יצחק י גליק בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים

1

בפני כב' השופט אביגדור דורות

המבקשת: יצחק י. גליק בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד מ' דרוקר

נגד

המשיב: פקיד שומה ירושלים 1
ע"י ב"כ עו"ד ח' דומברוביץ
מפרקליטות מחוז י-ם (אזרחי)

2
3
4
5

החלטה

6
7

לפניי בקשה לקבלת הערעור על הסף. נטען על ידי המבקשת, כי המשיב לא השלים את הפעלת סמכותו במועד ולפיכך יש לראות את צווי השומה כבטלים ואת ההשגה כאילו התקבלה.

10
11

הליכי השומה וההשגה

12
13
14

1. המערערת הוקמה בשנת 1958 ועוסקת ברכישת נייר, חיתוכו ומכירתו. ביום 29.12.15 הוצאה למערערת שומה לפי מיטב השפיטה לשנות המס 2011-2012.

15
16
17

2. ביום 21.1.16 הגיש רו"ח סמינובסקי בקשה לרישום השגה על השומה הנ"ל, ללא פירוט הנימוקים להשגה. ביום 26.1.16 הבהיר רכז החוליה לרואה החשבון כי הבקשה אינה מהווה השגה, מאחר שאינה מנומקת.

18
19
20

בעקבות הארכת המועד להגשת השגה (מנומקת), הוגשה ביום 21.3.16 השגה באמצעות רו"ח סמינובסקי. ביום 7.7.16 התקיים דיון בהשגה. ביום 8.3.17 התקיים דיון נוסף בהשתתפות סגנית פקיד השומה.

21
22
23

3. ביום 20.3.17 הוציא המשיב שומה לפי סעיף 152 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה"). באותו יום נשלחה השומה למבקשת בדואר רשום והעתק נשלח למייצגה של המבקשת, רו"ח סמינובסקי, הן בדואר רשום והן באמצעות דוא"ל. העתק השומה נשלח גם לדוא"ל של בעל המניות במבקשת, אשר היה נוכח בחלק מהדיונים אצל המשיב.

26
27

בית המשפט המחוזי בירושלים

22 מרץ 2020

ע"מ 17-04-40606 יצחק י גליק בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים

- 1 4. ביום 22.3.17 שלח רו"ח סמינובסקי מכתב בדוא"ל למשיב בו ציין במפורש כי השומות
2 התקבלו אצלו ביום 20.3.17.
- 3
- 4 5. השומות שודרו למחשב שע"מ ביום 27.3.17.
- 5
- 6 **טענות הצדדים**
- 7 6. לטענת המבקשת, יש לקבל את הערעור על הסף, דהיינו, לבטל את הצווים שהוציא המשיב
8 ולראות את ההשגה כאילו התקבלה. נטען כי המועד האחרון להוצאת הצווים לפי סעיף 152(ג)
9 לפקודה חלף ביום 20.3.17 (תוך שנה מיום הגשת ההשגה).
- 10
- 11 7. טענת המבקשת היא כי ביום 20.3.17 נשלחו למייצג המבקשת נימוקי השומה חתומים על ידי
12 המפקחת, אשר אינם מהווים שומה. לטענת המבקשת, הנוהל הוא כי המפקח משדר למחשב
13 את הצעתו לשומות/צווים בתוך התקופה הקבועה בסעיף 152(ג) לפקודה ופקיד השומה או
14 סגנו מאשרים או דוחים את השומות/צווים, כאשר החלטת אחד מהם משודרת למחשב
15 שע"מ, וכפועל יוצא מכך, ישלח מחשב רשות המסים לנישום שומה בצו. נטען, כי במקרה זה
16 גם הצעת המפקחת וגם אישור סגנית פקיד השומה שודרו למחשב ביום 27.3.17, דהיינו,
17 לאחר שחלפה שנה ממועד הגשת ההשגה.
- 18
- 19 8. בכל הנוגע לטענת המשיב כי מערכת המחשב של רשות המסים (שע"מ) לא פעלה במועדים
20 הרלבנטיים בשל עיצומים, נטען על ידי המבקשת כי העיצומים הסתיימו ביום 21.3.17 בשעה
21 12:00, ועל כן גם אם ניתן להתייחס לשביתה בשע"מ (בתקופה 21.3.17-16.3.17) ככוח עליון,
22 הרי שהמשיב השתהה ושידר את הצווים למחשב באיחור, דהיינו, רק ביום 27.3.17.
- 23
- 24 9. עוד טענה המבקשת, כי המשיב לא המציא לה את הצו לשנת המס 2011 ובאשר לצו לשנת
25 2012 נטען כי הצו הומצא למבקשת רק ביום 23.4.17.
- 26
- 27 10. לטענת המשיב, דינה של הבקשה סילוק על הסף, הואיל ולא נתמכה בתצהיר ומכל מקום,
28 דינה דחייה לגופה. נטען, כי הצווים הוצאו על ידי המשיב ביום 20.3.17, היינו, בתוך המועד
29 הקבוע בסעיף 152(ג) לפקודה ורואה החשבון מטעם המבקשת אישר בכתב כי השומות
30 התקבלו על ידו ב-20.3.17. עוד נטען כי רואה החשבון קיבל במועד את פירוט הנימוקים
31 לקביעת השומה, את דרך בניית השומה, את סכום ההכנסה החייבת ואת סכום קרן המס
32 הנובע מהשומה. בכך עמד המשיב בדרישות המחוקק להוצאת שומה בצו.
- 33

בית המשפט המחוזי בירושלים

22 מרץ 2020

ע"מ 17-04-40606 יצחק י גליק בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים

1 המשיב הוסיף וטען, כי המפקחת קיבלה את החלטתה להוצאת השומה במועד ואף קיבלה
2 את אישור סגנית פקיד השומה להוצאת השומה – במועד. המשיב טען כי רק בשל העיצומים
3 בשע"מ לא ניתן היה לשדר במועד את השומה למחשב ולכן השידור בוצע לאחר חלוף תקופת
4 ההתיישנות.

5

6

דיון והכרעה

7 סעיף 152(ג) לפקודה קובע כי אם בתום שנה מיום שהוגשה השגה (ואם בתוך 4 שנים מתום
8 שנת המס שבה נמסר הדו"ח לפי סעיף 131 לפקודה, לפי המאוחר מביניהם) לא השתמש פקיד
9 השומה בסמכויותיו לפי סעיף 152(ב) לפקודה (קביעת השומה בצו שבכתב), יראו את ההשגה
10 כאילו התקבלה. השימוש בסמכות המשיב על פי סעיף 152(ג) לפקודה כולל את החובה לשלוח
11 את השומה לנישום. על פי ההלכה, המועד הקובע לצורך בחינת השלמת מלאכת השומה הוא
12 מועד משלוח השומה (ע"א 3929/13 פקיד שומה תל אביב 3 נ' יוסי נאמן (10.12.14) (להלן:
13 "עניין נאמן"). בעניין נאמן נקבע כי המועד הקובע הוא מועד משלוח השומה ולא מועד הגעתה
14 לידי הנישום. עוד נקבע, כי משלוח נימוקי השומה בלבד, אשר אינו כולל את סכום המס
15 לתשלום, אינו עוצר את מרוץ ההתיישנות ורק העברת הודעת שומה חתומה לנישום עוצרת
16 את מרוץ ההתיישנות.

17

18 על פי סעיף 145(א)(2)(ב) לפקודה, מלאכת השומה משמעה קביעת סכום הכנסתו של הנישום,
19 ההוצאות, הזיכויים וההפסדים וסכום המס. בע"מ (מחוזי מרכז) 45155-09-15 רוזלמן נ'
20 פקיד שומה נתניה (18.12.16) נקבע כי העדר חישוב הפרשי הצמדה וריבית אינו גורע מתוקפו
21 של מסמך נימוקי השומה להיות "שומה" לעניין זה, כל עוד סכום המס מופיע בו (פסקה 13).
22 בעניין רוזלמן נקבע כדלקמן:

23

24 **"בסופו של יום, השאלה היא האם המפקח שערך את השומה, לא רק שגמר**
25 **דעתו לערוך את השומה כמות שהיא, אלא אף הוציא כוונתו זו לפועל במשלוח**
26 **השומה לנישום... אין הבדל בין פקיד השומה ובין מפקח ששמו מודפס על**
27 **נימוקי השומה שהוסמך כ"עוזר פקיד שומה" והוא לפיכך בגדר 'פקיד**
28 **השומה' כעולה מההגדרה שבסעיף 1 לפקודה".**

29

30 במקרה הנדון, ביום האחרון ובטרם חלפה שנה ממועד הגשת ההשגה (20.3.17), שלחה
31 גב' שרה צפורי, מפקחת מס הכנסה (בכירה) בפקיד השומה ירושלים 1 את המסמך
32 שכותרתו – "פירוט הנימוקים לקביעת השומה". במסמך עצמו נכתב כך:
33

בית המשפט המחוזי בירושלים

22 מרץ 2020

ע"מ 17-04-40606 יצחק י גליק בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים

1 "בתוקף סמכותי לפי סעיף 152(ב) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש],
2 התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה") ולאחר שניתנה לחברת יצחק י. גליק
3 בע"מ (להלן: "החברה") הזדמנות נאותה להשמעת טענותיה, בהתאם
4 לסעיף 158 לפקודה, הריני קובעת את שומתה בצו לשנות המס 2011 ו-
5 2012, מהנימוקים שיפורטו להלן:".

6
7 בעמוד 8 של המסמך מופיע פירוט השומות בצו לשתי שנות המס (2011-2012) ובסוף
8 הפירוט של התיאומים בצו (הגדלת הכנסות, הוצאות שאינן מותרות בניכוי ועוד)
9 נקבעה קרן המס הנובעת מהשומה. עוד נכתב שם כי על סכום קרן המס יוטלו הפרשי
10 הצמדה, ריבית וקנסות, לרבות קנסות גרעון.

11
12 15. רואה החשבון שניאור סמינובסקי, מייצגה של המבקשת, שלח ביום רביעי, 22.3.17,
13 דוא"ל למפקחת בו ציין כי קיבל את השומות ביום שני בערב (20.3.17) (נספח א'
14 לתגובת המשיב לבקשה). מדוא"ל זה עולה בבירור הן כי המסמך מיום 20.3.17 נשלח
15 למערערת והעתקו נשלח למייצגה – מגיש ההשגה, והן כי המסמך התקבל בפועל אצל
16 רואה החשבון המייצג ביום 20.3.17, דהיינו, בטרם חלף מועד ההתיישנות.

17
18 16. לטענת המערערת, הואיל ולמחשב שע"מ שודרה השומה על ידי המפקחת רק ביום
19 27.3.17 ובמועד זה שודר למחשב אישור פקיד השומה או סגניתו, הרי שבפועל המשיב
20 לא השלים את הפעלת סמכותו במועד והתוצאה היא כי יש לראות את הצווים
21 כבטלים, את ההשגה כנתקבלה ועל כן, יש לקבל את הערעור על הסף. אציין כבר עתה,
22 כי עמדה זו אין בידי לקבל. להלן אפרט את הנימוקים למסקנה זו.

23
24 17. בנסיבות המקרה, עולה בבירור כי המפקחת קיבלה את החלטתה להוצאת השומה
25 לשנים 2011-2012 במועד, בטרם חלפה שנה מיום הגשת ההשגה. עוד עולה מהנסיבות,
26 כי אישור סגנית פקיד השומה להוצאת השומה התקבל במועד (הודעה מטעם המשיב
27 מיום 8.5.19). כמו כן, השומה נשלחה למערערת ולמייצגה במועד – בטרם חלפה
28 תקופת ההתיישנות. משום כך, ניתן לקבוע כי המשיב עשה שימוש בסמכותו במועד
29 (הקבוע בסעיף 152 לפקודה). זאת ועוד, המייצג אף קיבל לידיו את השומה ביום
30 20.3.17 ואין על כך מחלוקת. עוד אין מחלוקת כי ביום הקובע (20.3.17) ננקטו עיצומים
31 בשע"מ אשר החלו ביום 16.3.17, כך שלא ניתן היה לשדר למחשב רשות המסים את
32 השומה ולא ניתן היה לשלוח מהמחשב את הצווים. משום כך, שידור השומה במחשב
33 בוצע לאחר תקופת ההתיישנות (ביום 27.3.17).

בית המשפט המחוזי בירושלים

22 מרץ 2020

ע"מ 17-04-40606 יצחק י גליק בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים

1 בפסיקה אותה אזכיר להלן לא נקבע כי על המשיב לשר את השומה למחשב לצורך
2 עמידה בהפעלת סמכותו כדין להוצאת השומה. המחוקק לא קבע כי מועד שידור
3 השומה למחשב הוא המועד הקובע להפעלת סמכותו של המשיב.

4
5 19. אפתח בקביעת בית המשפט העליון בע"א 5954/04 פקיד שומה ירושלים 1 נ' משה
6 סמי (22.4.07), בו נקבע כדלקמן:
7

8 "מ... מן הבחינה הלשונית, סבורני שהביטוי 'שימוש בסמכות' סובל, ובקלות,
9 משמעות לפיה אין לראות בסמכות כאילו השתמשו בה, אם לא הועברה על
10 כך בדרך כלשהי הודעה לנישום. במלים אחרות, במקרה בו עושה פקיד
11 השומה צו והצו נותר אצל פקיד השומה במגירה – מסופקתני האם ניתן לומר
12 כי הסתיים שימוש של הפקיד בסמכותו. אמנם, צווי שומה אינם תקנות
13 בעלות אופי תחיקתי. לא חלה עליהם חובת פרסום, ברשומות או בכלל
14 (השוו: ע"א 421/61 מדינת ישראל נ' האז פ"ד טו(3) 2193 (1961)). אף על פי
15 כן, נראה לי כי יש לסמכות זו גם מימד פומבי מסוים, שאם לא יבוא לידי
16 ביטוי – לא יוכל הפקיד להיחשב כמי שהשתמש בסמכותו. אכן, סמכותו של
17 פקיד השומה לשום את הנישום אינה יוצאת, לדעתי, מן הכוח אל הפועל כל
18 עוד מצוי הצו בידיעתו הבלעדית של פקיד השומה" (שם, בפסקה 10).
19 [הדגשות – לא במקור].
20

21 בהמשך נאמרו על ידי בית המשפט העליון הדברים הבאים ברע"א 429/12 יגאל דור און נ' מס
22 הכנסה פקיד שומה (6.1.13) פסקה 10:
23

24 "ולבסוף, עמדת המשיב היא שמצד הרציונאל של הלכת סמי – ידיעת
25 הנישום אודות תוכן ההחלטה מייתרת את הצורך להעביר אליו את ההחלטה
26 עצמה. דין טענה זו – להידחות. בעניין סמי הדגיש בית משפט זה את חוסר
27 הוודאות המשפטית שבה שרוי הנישום, כל עוד לא התקבלה ההחלטה
28 החתומה והועברה לידיעת הנישום. הקביעה בעניין סמי, שיש להעביר את
29 ההחלטה לידיעת הנישום ולא רק לכתוב אותה 'למגירה', נועדה לצמצם או
30 אי-הוודאות. ידיעה משוערת של הנישום אודות תוכן ההחלטה איננה
31 משרתת תכלית זו באופן מספק. כאמור, ידיעת הנישום במקרים שלפנינו
32 היא רק אודות תוכן ההחלטה, ולא אודות עצם משלוח ההחלטה. ובכלל,
33 בפראפרזה על מטבע הלשון שטבע פעם שחקן הבייסבול האגדי Yogi
34 Berra: 'רק כשזה נגמר – זה באמת נגמר'. במלים אחרות, כל עוד לא

בית המשפט המחוזי בירושלים

22 מרץ 2020

ע"מ 17-04-40606 יצחק י גליק בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים

1 הועברה לידיעת הנישום ההחלטה החתומה כדת וכדין – לא מסתיים
2 מבחינתו עידן חוסר הוודאות".

3
4 בית המשפט העליון התייחס בדברים אלה ל"החלטה חתומה" של המשיב אשר הועברה
5 לידיעת הנישום. אין משמעות הדברים היא כי איחור בשידור למחשב, במיוחד כאשר הייתה
6 מניעות לכך עקב העיצומים בשע"מ, ואי שליחת הצווים מן המחשב עד ליום 20.3.17 מביאה
7 לתוצאה כי הצווים בטלים, עקב אי השלמת הפעלת הסמכות במועד.

8
9 בע"א 3568/16 תיעוש אחזקה ותפעול מערכות בע"מ נ' פקיד שומה כפר סבא (16.8.18) נטען
10 על ידי הנישום כי תדפיסי "שאלתת IPRS" ונימוקי הצו, אשר נחתמו על ידי המפקחת, אינם
11 בבחינת "הודעת שומה חתומה כדין", לצורך עמידה בתנאי סעיף 152(ג) לפקודה. בית המשפט
12 העליון קבע בפסק דינו את הדברים הבאים (פסקה 55):

13
14 "ובחזרה לענייננו. דומה, כי ניתן לראות את המשיב כמי 'שהפעיל את
15 סמכויותיו' במסגרת המועד הקבוע בסעיף ההתיישנות. בעצם שליחת הפקס
16 אל בא כוחה של חברת סיוון, יידע המשיב את חברת סיוון: הן בתוכן השומה
17 הסופית; הן בעובדה כי שומה סופית בעניינו אכן נקבעה בפועל, על ידי
18 הגורם המוסמך לכך; והן כי השומה כבר נשלחה אל הכתובת הידועה, בדואר
19 רשום, ותקבל בימים הקרובים. צווי השומה לא נותרו ב'מגירה', והמשיב
20 נקט בפעולות אקטיביות על מנת שמושא הצו יהא מודע לכך שניתן בעניינו
21 צו שומה סופי, אשר נחתם ונשלח אליו יום קודם לכן, ולפיכך עתיד להתקבל
22 במענו בתוך מספר ימים".

23
24 בהמשך פסק הדין נאמרו הדברים הבאים (פסקה 56):

25
26 "יצוין, כי המסמכים שנשלחו אל חברת סיוון נחתמו על ידי המפקחת, אשר
27 היא הגורם המוסמך לחתום על צווי השומה, ואף נשאו על גביהם את חותמת
28 המשיב. נוסף על כך, הפקס שנשלח לחברת סיוון כלל גם מכתב מטעם
29 המפקחת, בו הובהר כי הצווים, אשר תאמו את פירוט נימוקי השומה ואת
30 שאלתת ה-IPRS, נשלחו בדואר רשום ויתקבלו במען הרשמי של הנישומה
31 בימים הקרובים".

בית המשפט המחוזי בירושלים

22 מרץ 2020

ע"מ 17-04-40606 יצחק י גליק בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים

- 1 מסקנת בית המשפט באותו מקרה הייתה כי בדין דחה בית המשפט המחוזי את טענתו
2 המקדמית של הנישום בדבר ההתיישנות.
3 כאמור לעיל, נקבע בפסיקה כי כאשר קובע פקיד השומה את המס בצו שבכתב ומניח את הצו
4 במגירתו או במחשבו, אין הוא מגשים את התכלית המונחת בבסיס ההגבלה בזמן הקבועה
5 בסעיף 152(ג) לפקודה. כך, נקבע כי פרשנות המושג "שימוש בסמכות", כאמור בסעיף 152(ג)
6 לפקודה, המביא להפסקת מרוץ ההתיישנות, מובילה למסקנה כי אין די בקבלת החלטה על
7 ידי המשיב במועד הקבוע בסעיף, מבלי שזו נשלח כלל אל הנישום. בהתאם לתכלית החקיקה,
8 הנוגעת ליצירת ודאות אצל הנישום בדבר סופיות מלאכת השומה, ניתן לדידי לקבוע כי
9 במקרה זה, הפעיל המשיב את סמכויות כדין בהתאם לנדרש בסעיף 152(ג) לפקודה.
10
- 11 21. לטענת המבקשת, גם אם נתייחס לשביתה בשע"מ ככוח עליון, הרי שהמניעה משידור השומה
12 למחשב רשות המסים הוסרה ביום 21.3.17 החל מהשעה 12:00, בעוד ששידור הצווים התעכב
13 עד ליום 27.3.17. בתשובת המשיב לטענות המבקשת נטען כי "לאחר שתמו העיצומים,
14 המפקחת שידרה את השומה למחשב במועד הראשון שבו היא יכלה לעשות כן", בשל נסיבות
15 שלא פורטו בתשובת המשיב. נטען, כי ממילא מבחינת המבקשת, אי שידור הצווים למחשב
16 ביום 20.3.17 הביא לפגיעתם ולבטלותם.
17 לדידי, לאור העובדה שסגנית פקיד השומה אישרה את השומה בטרם שליחתה למבקשת
18 ובטרם חלף מועד ההתיישנות, המשיב עמד בדרישות הפקודה, כפי שפורשו בפסיקת בית
19 המשפט העליון. אני סבור, כי לאור תכלית הוראת ההתיישנות בפקודה (יצירת ודאות אצל
20 הנישום ביחס להחלטה שהתקבלה בעניין שומתו, במסגרת לוח הזמנים המוגדר בפקודה),
21 הרי במקרה זה הפעיל המשיב את סמכותו להכרעה בהשגה לפי סעיף 152(ג) לפקודה, בכך
22 שנשלחה למבקשת ולמייצגה ההחלטה לחיוב המבקשת במס בטרם חלף המועד הקובע
23 בפקודה.
24
- 25 22. לקראת סיום אציין כי בהחלטת בית המשפט המחוזי מרכז בעניין רוזלמן, הביע בית המשפט
26 את מורת רוחו מהתנהלות המשיב, המוציא שומה סמוך ממש לרגע האחרון של תקופת
27 ההתיישנות. בית המשפט ציין שם (פסקה 20) את הדברים הבאים:
28
- 29 "דרך התנהלות זו יש בה כדי להרבות מחלוקות ולגרום לבזבוז זמן ומשאבים
30 של כל הצדדים, לרבות בתי המשפט. למרבה הצער נראה כי דברי הביקורת
31 שהושמעו על ידי בית המשפט העליון בדנ"א 3993/07 פקיד שומה ירושלים
32 3 נ' סמי ואיקאפוד בע"מ (14.7.11) נפלו, לפחות במקרה זה, על אוזניים
33 ערלות. סבורני, כי מדובר בנוהג נפסד שיש להימנע ממנו".
34

בית המשפט המחוזי בירושלים

22 מרץ 2020

ע"מ 17-04-40606 יצחק י גליק בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים

1 דברי ביקורת אלו הולמים את המקרה שלפניי. הוצאת השומה ביום האחרון ממש של תקופת
2 ההתיישנות, בשילוב עם העיצומים בשע"מ, הביאו למחלוקת בטענה המקדמית שהעלתה
3 המבקשת. לו היה המשיב פועל בהתחשב בדברי הביקורת של בית המשפט העליון והיה מציב
4 לו כלל של סיום הפעלת סמכויותיו כשבוע לפני מועד ההתיישנות, ניתן היה לחסוך את
5 המחלוקות ובזבוז הזמן כפועל יוצא מכך, והדבר היה מונע העלאת טענות מן הסוג שבו
6 עסקינן. להערה זו יש גם משקל בבוא בית המשפט לדון בנושא הוצאות הבקשה (ראו להלן).
7

8 **סוף דבר**

9 23. לאור כל האמור לעיל, נקבע כי השומה לשנים 2011-2012 נשלחה בתוך המועד הקבוע לכך
10 בפקודה ואין לקבל את טענת המבקשת בדבר התיישנות השומה. לפיכך, הבקשה לקבלת
11 הערעור על הסף – נדחית.
12

13 24. בנסיבות העניין, ולאור ההערות המפורטות לעיל בפסקה 22, אין צו להוצאות.
14

15 **המזכירות תשלח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.**

16
17 ניתן לפרסם החלטה זו החל מיום 24.3.2020.

18
19 ניתנה היום, כ"ו באדר תש"פ, 22 במרץ 2020, בהעדר הצדדים.
20
21

אביגדור דורות, שופט

22